

EVROPSKÁ
UNIE

SPOLOČNE
BEZ
HRANÍC

JÚN / ČERVEN
2011

Dikovník

ČESKO-SLOVENSKÝ STUDENTSKÝ ČASOPIS

Slnko, seno, jahody ...

Obchodní akademie
Břeclav

Stredná priemyselná škola
elektrotechnická Piešťany

Tento časopis je spolufinancován evropským fondem pro regionální rozvoj

Co skrývají pod pokličkou?

Televizní a jiné pořady se jen hemží různými celebritami, které v přímém přenosu vaří nějakou dobrotu. Mnozí herci a zpěváci po sobě chtějí zanechat knihu, a protože na víc nemají, napíšu aspoň kuchařku. Jak to vypadá na naší škole? Kdo tady z učitelů a studentů (speciálně chlapců) umí vařit? Provedli jsme takový malý průzkum, kdy jsme „kuchařům“ položili několik otázek.

Jindru zajímají i televizní pořady o vaření

Co umíte uvařit? Velmi častá otázka, která je oblíbená i u mé věkové kategorie. Umím klasická jídla, která zvládne každý a myslím, že se bez nich člověk neobejde. Např. párky, univerzální jídlo, které se hodí jak ke snídani, tak k večeři. Dále vejce na všechny kombinace, od vajec na hniličku, na tvrdo, míchaných, tak k volským okům, omeletě, knedlím na vejcích až k mé specialitě... hemenexu se šunkou a sýrem. Velice rád si také dělám pizzu, ale nenechte se zmýlit, ne nějakou italskou nebo z těsta, ale velmi chutnou mraženou pizzu Ristorante. Nedávno jsem se naučil minipizzu od mamky, které jsou přímo skvělé, když je dělá mamka. Upekli jsem už i muffiny, které nejvíc chutnaly mému bráchovi.

Kdo vás naučil vařit? Vařit jsem se přímo neučil, spíše okukuju figly a triky od našich nebo od báby. Oni vaří přímo famózně a pozorují to na prázdný talířecích a kastrolích, které po mně zůstávají.

Co vaříte nejraději? Vaječnou omeletu s nakrájenou šunkou a sýrem na kostičky posypanou petrželkou a s vařeným bramborem :-).

Kde berete inspiraci? Nejvíc inspirace mi asi dávají rodiče a pak televizní pořady o vaření. Pořad Prostřeno, který běží na Primě každý

den, je jeden z mých oblíbených. Pět lidí, kteří se vůbec neznají, vaří pro ostatní a ty pak hodnotí jejich jídla. Samozřejmě Ano, šéfe

a teď momentálně Šéf na grilu, kde Zdeněk Pohlreich přímo terorizuje okolí, sleduji taky. Nejvíce inspirace z TV pořadů mi ale přinesla americká show MasterChef, kterou jsem sledoval na internetu.

Pod pokličkou

Umím uvařit skoro vše. Vlastním několik kuchařských knih a když je nouze největší, tak hledám, brouzdám po stránkách, stále objevuji a zase se vracím k již osvědčeným receptům. Vařit jsem se naučila v podstatě sama stylem pokus – omyl, naštěstí těch nezdarů bylo málo. Některá jídla a postupy jsem stihla odkoukat ještě od maminky (pokud jsem byla doma a ne na druhém konci republiky třeba v Košicích s basketem) a její národní jídla se ujala i v mé vlastní domácnosti. Mám ráda osvědčené recepty, ale občas i experimentuji. Naštěstí manžel není vybíravý, sní skoro všechno a co vyloženě nesnáší (např. žemlovku), tak to nevařím. Nejčastěji připravuji ryby, neboť jsou u nás oblíbené a jsou hlavně zdravé, králíka na všechny možné způsoby a ráda

peču jakékoliv moučníky. Má tehyně kdysi dávno pronesla větu: „Ná, děvčico, tuším, že máš ty koláčky lepší než já,“ s patřičným podlužáckým přízvukem, což byla pro mě největší poklona. A ona pekla koláčky velmi dobré.

Zeť a skoro zeť oceňují moji svíčkovou. Na rodinné oslavy vždy musím připravit naše národní rodinné jídlo, a to smaženého králíka s rajskou omáčkou a knedlíkem. Horší je, když neseženu domácího králíka. Inspiraci nacházím v časopisech a novinách, odkud si recepty vystřihuji, také od kamarádek a kolegy Pekárka, který rád a dobře vaří. Nedávám přednost žádné kuchyni, ráda ochutnám i zahraniční jídla.

Ráda stoluji v pěkně upraveném prostředí. Při slavnostních příležitostech mně

Kterou kuchyni preferujete? Tradiční českou kuchyni. Zelo, vepřo, knedlo a svičková jsou přímo božská jídla pro chuťové buňky.

Potrpíte si na pěkné stolování? (prostředí, obsluha ...) Abych pravdu řekl, tak ani moc ne. Úplně stačí, když to v restauraci nebo v hospodě nesmrdí, jídlo je rychle na stole a je ho pěkná hromada.

Kde jste se zatím nejlépe najedli? V Park restauraci v Břeclavi, kde jsem si objednal marinovanou vepřovou panenku se smetanovosýrovou omáčkou a americkými bramborami. Musím použít slovní spojení z mého oblíbeného seriálu How I met Your Mother: Zažil jsem „chuťový orgasmus“.

Co si myslíš o mužích, kteří umí vařit? Mají do života velké plus. V dnešní době se člověk bez vaření asi neobejde a když si muž nenajde dobrou ženskou, která umí vařit, tak mu nic jiného nezbyvá a musí se naučit vařit sám. Nejlepší je, když ještě chlap umí péct, to má pak trumf při lovení žen :-).

Co byste čtenářům doporučili? Určitě se uče vařit, protože jídlo je po sexu ta nejlepší věc na světě. Nejen, že se vám to v životě hodí, při vaření člověk trénuje chuť a čich a jídlo si pak vychutnáte ještě víc.

Jindřich Košťál - Smeták

pomáhají dcery, preferuji vkusně a střízlivě připravený stůl, vždy s květinovou výzdobou a ke stolu sedáme vždy všichni společně. Někdy jsem sice uštvaná z příprav, pak si zato vychutnám posezení s rodinou. Ovšem není nad obsluhu, kterou obstará někdo jiný, to si pak opravdu užívám.

Na 1. svátek vánoční 25. prosince si již tradičně mnoho let pochutnáváme na galantíně z kachny. Její příprava je sice náročná, také surovin je potřeba hodně, ale je to prostě gurmánská pohádka a ráda ji své rodině věnuji. Kachna se musí vykostit (z korábu vařím dobrý vývar), vycpe se naklepanými vepřovými řízků a nádivkou z drůbežích, popř. vepřových jater a mandlí. Takže dobrou chuť!

Mgr. Ludmila Láničková

Svěřila se nám i PhDr. Dana Grégrová

Můj vztah k vaření

Vaření mě baví a myslím, že dokážu uvařit cokoli - od masa přes zeleninu k moučnickům, ráda pečů na Vánoce, v létě zavažuji ovoce, vařím džemy, nakládám zeleninu. Jsem totiž mlsná, ráda jím a jen tak mi něco nechutná, takže jsem to musela vzít do vlastních rukou. A všem u nás vždy chutná.

Vařit jsem se naučila sama. V mládí jsem ale vztah k vaření neměla, být moje maminka je a byla výborná kuchařka, nedařilo se jí ve mně probudit zájem o kuchyňské práce. K mým schopnostem příliš důvěry neměla, svěřovala mi nanejvýš loupání brambor, krájení cibule, a to u toho ještě při mé šikovnosti a rychlosti trpěla. Raději si všechno připravovala sama, já se k plotně nehrnula, raději jsem předstírala, že mám fůru učení. Takže mamčin závěr byl, že pokud budu mít někdy rodinu, umřeme hladu. Její slova se, jak vidět, nenaplnila a dnes je pro mě velkou pochvalou, když mi řekne, že to umím lépe jak ona. Samozřejmě že po svatbě jsem si od ní vyptávala recepty, radila jsem se s ní. Takže nakonec oklikou mě naučila vařit ona.

Co vařím nejraději?

Odpovědět jednoznačně nelze, záleží na tom, na co mám zrovna chuť, ráda zkouším nové věci. Často to vypadá tak, že prolisťuji řadu kuchařských knih, časopisů, sešitů s nasbíranými recepty, abych nakonec improvizovala - z několika receptů vyberu, co se mi líbí, přidám něco podle vlastní fantazie, a pokud slavím úspěch, mnohdy už se mi stejná varianta nepodaří.

Kterou kuchyň preferuji?

Ráda cestuji, takže samozřejmě ochutnávám místní speciality, ale nic ve mně nezanechalo chuťově hlubší dojem, snad jen vynikající César salát v USA (sice jej nabízejí leckde, ale takový jsem už nikde jinde nejedla) a na Korčule škovřica, což je na pohled šeredná ryba, a přestože ryby nemusím (na Štědrý den byste u nás kapra neochutnali), byla výborná a mix grilovaných mas, která jsem si pro jistotu objednala, jí nesahal ani po ploutev.

Nejvíce mi chutná klasická česká kuchyně. K mým oblíbeným jídlům patří pečená husa nebo kachna se zelím a knedlíky (samozřejmě do-

mácími), případně zmínění pečení opeřenci nastudeno s čerstvým chlebem a nakládanými okurkami, kuřecí řízky, svičková s brusinkami, tedy nic moc zdravého, ale jednou za čas to neuškodí. Samozřejmě v našem jídelníčku nechybí čerstvá zelenina. Myslím, že s mírou se může všechno.

Mé recepty

Dala bych vám recept na výborný jablkový štrúdl, ale s předáváním tohoto receptu mám špatné zkušenosti. Několikrát se stalo, že jsem nepoznala, že mi byl nabídnut „můj“ štrúdl, nehledě na to, že jsem byla podezírána, že pravou recepturu tajím, abych byla jednička pouze já. Bude to asi rukama!

Takže se s vámi raději podělím o recept na **výborného králíka**.

Naporcovaného králíka (doporučuji z biochovu profesorky Šupinové) osolíme, jemně opeříme, potřeme plnotučnou nebo francouzskou hořčicí a opečeme ze všech stran na másle s olejem. Zvlášť opečeme kostičky slaniny a žampionů (nebo lišek, hřibků), osolíme, opeříme, přidáme ke králíkovi a pečeme přiklopené v troubě. Když je maso téměř měkké, zalijeme asi 2 decilitry bílého vína, dopékáme už bez pokličky. Nakonec přidáme zakysanou smetanu s trochou hladké mouky. Příloha - široké nudle. Výborné je takto připravené i krutí maso.

A pro mlsné přidám recept na **kakaovou polevu** (na dorty, rolády apod.), který se v naší rodině dědí po nějaké tetičce cukrářce, kterou já už nepoznala. Do malého kastrolku odvážíme 80 g hery, 80 g

moučkového cukru, 40 g kakaa, 2 lžice mléka, lžička škrobu. Rozpouštíme za stálého míchání na mírně teplé plotně. Hotovou polevu ochutíme trochou rumu. Sice je lepivá, ale mňam!

Stolování

O tom, jak správně stolovat, všichni víme - při jídle se nečte, je to příležitost, kdy se schází členové rodiny u hezky prostřeného stolu apod. Ale! Miluji letní prázdniny a s nimi spojené snídaně na zahradní terase. Ve všední den snídám sama, a tak jdou pravidla stranou. Při ranní kávě nebo čaji ráda pročítám noviny, časopisy a někdy se tak prokoušu a pročtu až do času oběda. *red*

Mgr. Lenka Grandičová by chtěla namíchat koktejl z úplně obyčejných ingrediencí

Co umíte uvařit?

Všechno, na co mám chuť já nebo moje rodina.

Kdo vás to naučil?

Vařit mě učila maminka, knížka Kuchařka pro začátečníky, ale ovlivnil mě i můj manžel, od kterého jsem se naučila třeba skvělé guláše.

Co vaříte nejraději?

To, co je dobré a rychle uvařené. Hlavně maso a zeleninu.

Kde berete inspiraci?

Od kamarádek, kolegyně, z časopisů, televizních pořadů...

Kterou kuchyni preferujete?

Je jich víc. Nepohrdnu italskými těstovinami nebo pizzou, slovenskými brynzovými haluškami, ale ani českým řízečkem.

Potrpíte si na pěkné stolování?

Určitě. U pěkně prostřeného stolu a s příjemnými lidmi chutná mnohem víc.

Kde jste se zatím nejlépe najedli?

Doma u maminky. V roce 1980 jsem se vrátila z několikaměsíčního pobytu v bývalém

Sovětském svazu. Tam jsme někdy marně hledali v obchodech jídlo, a proto na první řízek po návratu nikdy nezapomenu.

Co byste čtenářům doporučili?

Žádný úžasný recept nemám, ale občas bych chtěla namíchat koktejl z úplně obyčejných ingrediencí, které kolem sebe postrádám. Přidala bych trochu optimismu, tolerance, úcty, klidu, dobré nálady... Na ozdobu plátek úsměvu. Měl by se pít každé ráno v neomezeném množství, někteří povinně. *red*

Milí čtenáři, zjistili jsme, že někteří z našich učitelů vypustili své děti do světa. Některé odjely kvůli studiu, jiné kvůli práci nebo jen chtěly vyzkoušet něco nového. Protože je to zajímavé téma, přečtěte si, co jsme se dozvěděli. Doufáme, že vás rozhovory zaujmou a povzbudí k dalším životním krokům. V každém případě vám přejeme mnoho úspěchů při studiu (pobytu) jak u nás, tak třeba i v zahraničí.

Bára Formanová

Ze země tulipánů a vodních kanálů

Kdy se vaše dítě odstěhovalo do zahraničí?

Dcera Tereza odjela v roce 2001 po maturitě do Nizozemska jako au pair. Během pobytu, kdy pracovala a poznávala krásnou zemi větrných mlýnů, vodních kanálů, tulipánů, či malířů jako je Rembrandt aj., studovala zde také angličtinu a úspěšně absolvovala státní zkoušku z tohoto jazyka. Dále se vzdělávala v oboru služeb, což byl její cíl.

Jaký byl důvod odjezdu?

Původní cíl byl naučit se angličtinu a holandsčinu a dále se v těchto jazycích zdokonalovat. Z cíle se postupně stala realita – začala pracovat ve službách. Dva roky pracovala v pětihvězdičkovém hotelu La Meridien v Haagu ve funkci vedoucí pokojských. Byla po půl roce vyhodnocena jako nejlepší zaměstnanec.

Kde pracuje nyní?

V současné době pracuje ve sportovně-relaxačním komplexu v Haagu, který má v hlavní sezóně návštěvnost každý den asi dvacet tisíc návštěvníků. Komplex má deset specializovaných regionálních restaurací z celé Evropy. Dcera se nyní připravuje na převzetí místa manažerky jedné z restaurací, která zaměstnává asi padesát zaměstnanců, v sezóně až sto dvacet.

Jak se žije v Nizozemsku?

Nizozemci jsou velmi skromní, nenároční na bydlení a co se týká běžných potřeb. Jejich průměrná životní úroveň ve srovnání s ČR je

asi třikrát vyšší. Žijí zde již několik desetiletí národnostní menšiny z Indonésie, Indie, Číny, arabských států a Jižní Ameriky, bez větších problémů a konfliktů.

A co drogová turistika?

Asi před deseti lety to začalo velkým bojem proti kuřákům. V současnosti je zakázáno kouřit ve všech restauracích – kuřáci kouří před provozovnou nebo sedí i v zimním období na zahrádkách. Ale můžete si svou oblíbenou marihuanu vykouřit ve skromných, ale sledovaných kavárnách. Přesto to není drogový ráj. Před několika lety se sem sjížděla mladá generace z celé Evropy. Tvrdé drogy jsou přísně sledovány, stejně jako drogy lehké, a mám pocit, že u nás je koupíte asi pohodlněji a zřejmě i levněji.

Jak je to se sociálním zabezpečením?

Pracuje se do 65 let, ale do důchodu můžete i dříve. Důchodové zabezpečení je následující: část peněz dá stát, část budete čerpat ze svého důchodového přípojištění, které si povinně od počátku svého zaměstnání platíte a část dá zaměstnavatel. Když chcete jít do důchodu např. v 58 letech, tak už jste v nejvyšší platové třídě, ale váš nástupce dostane nejnižší začáteční plat. Zaměstnavatel tak nic neprodělá. A váš důchod je stejný jako čistý příjem v zaměstnání.

Mají Nizozemci ve svém jídelníčku nějakou svoji specialitu?

Kromě sýrů, kterých je údajně asi sto druhů, tak ne. Za to můžete v každém větším městě navštívit celou řadu restaurací z celého světa. Dcera Tereza žije s přítelem, který má indické předky, tak vaří indická jídla, ale také hodně specialit z darů moře. Terezka vaří většinou česká jídla.

Jak je to v Nizozemsku se znalostí jazyků?

Každý Nizozemec hovoří plynule anglicky. Ve škole se učí francouzštinu a většinou ještě umí německy nebo španělsky.

Jak často se navštěvujete?

Celkem pravidelně. Asi dvakrát ročně. Dříve jsme jezdili autem, teď létáme. Příklad je to rychlejší a pohodlnější. Dcera jezdí častěji a stále je v kontaktu se svými přáteli.

Co byste řekl na závěr?

O Nizozemsku se u nás toho ví poměrně dost. Jsou na sebe hrdí, stejně jako na svou královnu Beatrix. Když má narozeniny, tak je volno a téměř všichni Nizozemci vyrazí do ulic oslavovat a mají na sobě něco oranžového, třeba tričko, stužku, vlaječku apod. Stejně tak se děje např. při mezinárodních fotbalových utkáních či jiných významných událostech. V neděli je všude zavřeno. Restaurace a supermarkety se otevírají až odpoledne. Supermarketů je poměrně málo. Převládají spíše malé soukromé obchůdky se specializovaným zbožím.

Mgr. Jaroslav Pekárek

Naše děti procestovaly téměř celý svět

Máme dvě děti a v současnosti žijí obě v zahraničí. Syn s rodinou je ve Walesu pracovně a dcera po ukončení studia odjela se svým americkým přítelem do USA, kde se snaží získat místo jako lékařka. Syn i dcera studovali na střední škole angličtinu a němčinu. Turistika a pracovní možnosti v zahraničí je donutily, aby si jazyk průběžně zdokonalovali. Oba rádi cestovali a dá se říci, že procestovali téměř celý svět. Na svých cestách si museli na vše vydělat různými brigádami (trháním jahod ve Skotsku, hroznů a borůvek na Novém Zélandu nebo péčí o seniory). Poznávání různých kultur je obohatilo a váží si nyní mnohem více věcí, které předtím považovali za samozřejmost, zvláště když pobývali

v zemích jako Indie, Pákistán, Indonésie, nebo Mongolsko. Nyní žijí v anglicky mluvících zemích, kde se seznamují s jinou kulturou, než je ta naše evropská. Ne nadarmo se říká: "Kolik jazyků umíš, tolikrát jsi člověkem". Když se jim nebo nám po sobě zasteskne, skype to jistí. Díky němu se minimálně jednou týdně vidíme a slyšíme.

Jeden zážitek za všechny z miliardové Indie.

Po příletu do hlavního města Dillí si musíte zvyknout na ohromné množství lidí. Ale co je šokující, to jsou děti různě zmrzačené a žebrající. Nejhorší na tom je to, že byly zmrzačeny úmyslně, aby mohly žebrať. Nebylo výjimkou vidět kulhající dítě s otevřenou ranou na noze. Ale

asi nejhorším zážitkem byl chlapec, který měl ruce až na zem, krátké nožičky a připomínal tělíčkem klec. V ní byl také nucen pobývat během růstu a takhle znetvořený potom žebrať. Indonésie je také země plná kontrastů. Na jedné straně nádherné moře a bílé pláže, kde se můžete naučit potápět a obdivovat krásné podmořské útesy a na druhé straně chudé vesničky s rýžovými plantážemi. Ale nejkrásnější a nejpohodovější zemí je podle dcery Nový Zéland. Najdete tam všechny přírodní krásy a obyvatelé, kteří si říkají Kiviové, jsou příjemní, usměvaví a vždy ochotní pomoci. V Austrálii, která leží blízko Nového Zélandu (ale obyvatelé se vzájemně moc rádi nemají), u města Darwin jsou rozlehlé mořské pláže, ale nikdo se tam neodvážá koupat, protože jsou tam nebezpeční krokodýli. Tak to byl malý výběr z nepřeberného množství historek a zážitků z cest našich dětí po celém světě.

Mgr. Jitka Oulehlová

Postřehy ze studia v Norsku

V kolika letech se vaše dítě odstěhovalo do zahraničí?

V necelých třidvaceti letech. Ale neřikala bych tomu přímo odstěhoval, protože syn Lukáš pouze strávil šest měsíců v Norsku. Předloni totiž absolvoval v rámci magisterského studia jeden semestr na univerzitě v Oslu. V průběhu stávajícího doktorandského studia jej čeká další pobyt v cizině, tak uvidíme, kam to bude tentokrát.

Měl určitý cíl nebo se vícekrát stěhoval, jaký byl důvod odjezdu?

Myslím, že stejně jako řada dalších jeho vrstevníků využil příležitosti, aby mohl „vypadnout“. Přes program Erasmus měl možnost si pro zahraniční studijní pobyt vybrat vysokou školu v několika státech. Cíleně hledal jinou, než v tradičně volené destinaci, u které ale bude záruka kvalitní výuky v oboru. Důvodem jeho odjezdu byla mj. snaha o profesní posun a získání zahraničních zkušeností. Přidanou hodnotu tvořilo pochopitelně prohloubení znalostí angličtiny a také to, že chtěl lépe poznat cizí zemi a další lidi z různých koutů světa. Jako žena a matka vidím dodatečně ještě další výhody, které u muže tvoří bonus, a v budoucnu je ocení především jeho případná manželka. Zdokonalil

se ve vaření, dokáže si vyprat a vyžehlit prádlo, nedělá mu problémy vyřizování na úřadech atd.

Bylo to finančně náročné?

Dostal sice stipendium, ale na pokrytí nákladů to ani při skromném životě nestačilo. Další asi jednu třetinu financí jsme přidali z rodinného rozpočtu. V Norsku je poměrně drahé. Např. skripta na jeden semestr stála cca 18.000 Kč (na rozdíl od našich zvyklostí nešla zapůjčit). Také ceny některých potravin jsou výrazně vyšší než v ČR. Při delším pobytu by bylo nutné najít si alespoň brigádu.

Jaké jsou rozdíly

v životě u nás a v zahraničí?

Odpověď by musela být obsáhlá, tak alespoň pár postřehů z Norska:

- snad všichni umí anglicky (včetně prodavačů v obchodech),
- vyšší emancipace žen (častěji potkáte tatínky hlídající děti...),
- více lidí sportuje, hodně běhají a jsou stihlejší,
- nešetří příliš energií, pořád svítí (energie je díky těžbě ropy poměrně levná),
- jiný sortiment potravin (např. sušené ryby, velrybí maso, klobásy ze soba, kaviárové pas-

ty) a užší výběr zahraničních značek (nesežete třeba moji nejoblíbenější čokoládu Milka), - rozdílné metody zkoušek na VŠ (probíhají např. formou psaní odborné eseje, nezdídky trvají až pět hodin),

- spousta záležitostí se řeší papírově a poštou místo elektronické komunikace, a díky tomu jejich vyřízení trvá dlouho (např. u nás zná student výsledek zkoušky max. za několik dní, v Norsku není výjimkou ani několikaměsíční čekací lhůta, podobný systém platí i na úřadech).

Převzal nějaké tradice dané země nebo se drží těch českých?

Během půl roku člověk asi nenasaje tradice dané země. Jediný synem převzatý zvyk je snad jen norský pohled na kaviár – přestal jej vnímat jako luxusní pochoutku a je schopen si ho, stejně jako Norové, namazat na chleba.

Jak často za dobu pobytu jste se viděli?

Jedenkrát jsme jej s manželem a dcerou na čtyři dny navštívili. Ale ve skutečnosti jsme se viděli velmi často – zlatý skype. Prostřednictvím tohoto vynálezu jsme dokonce absolvovali společnou štedrovečerní večeři. Doma jsme si dali notebook do čela svátečního stolu, syn si stejně jako my usmažil rybu a připravil bramborový salát a přes obrazovku jsme si připili. Po celou dobu pobytu jsme si pochopitelně psali sms nebo telefonovali (minuta volání z Norska vyšla tehdy přibližně na 3 Kč). *Ing. Jana Dyčková*

Studium v USA je drahou investicí

V kolika letech se vaše dítě odstěhovalo do zahraničí?

Nejstarší syn odešel v osmnácti, dcera v jedenadvaceti a nejmladší syn v třidvaceti letech. Všichni studovali v USA.

Měl určitý cíl nebo se vícekrát stěhoval, jaký byl důvod odjezdu?

Získat kvalitní vzdělání a poznat jinou kulturu. Nejsem si jistá, jestli to byl skutečně jejich cíl, když odcházeli, ale určitě to byl můj cíl a moje přání po zkušenostech, které jsem získala díky studiu v USA. Chtěla jsem jim dát příležitost a oni se dali ovlivnit.

Bylo to finančně náročné?

Bylo. Vysokoškolské vzdělání je v USA investice, kdo ho chce mít, musí platit. Stát svým občanům přispívá, ale cizinci musí platit plně školné. Z peněz, které vyděláte v ČR, nemůžete platit školné v USA, cenové a mzdové hladiny jsou naprosto rozdílné. Naštěstí se našli lidé, kteří byli ochotni do studia mých dětí investovat – považovali to za efektivní a návratné. Děti samozřejmě po celou dobu studia pracovaly.

Jaké jsou rozdíly u nás a v zahraničí?

To by bylo hodně dlouhé vyprávění... Snad jen ty, které se týkají studia:

- každý student musí vědět, co chce studovat a proč – od prvního kontaktu se školou mluvíte a píšete o svých cílech,
- každý student si vybere mentora (učitele, který mu radí, jak nejlépe svých cílů může dosáhnout, např. které předměty a učitele si má vybrat), s kterým je v kontaktu po celou dobu studia,
- většina studentů při studiu pracuje a musí si dobře naplánovat a zorganizovat studijní i pracovní povinnosti,
- na začátku semestru dostane student v každém předmětu plán učiva, termíny zkoušek, požadavky ke zkouškám a způsob celkového hodnocení v předmětu (váhy jednotlivých zkoušek, prezentací ve výsledné známce),
- většina zkoušek je písemných,
- studenti se podle plánu připravují na přednášky i semináře, ptají se učitele na to, čemu v předepsaných textech neporozuměli a hodně

diskutují – jsou vedeni k tomu, aby měli svůj názor, dovedli ho podložit argumenty, ale také aby naslouchali jiným a byli schopni změnit svůj názor, pokud jsou argumenty jiných přesvědčivější,

- studenti nenapovídají (konkurence) a neopisují, pokud někdo podvádí, je okamžitě potrestán a ostatní s tím souhlasí,

- na konci semestru hodnotí nejen učitel studenty podle plánovaných kritérií, ale také studenti učitele,

- vztah učitel – student je hodně individuální a oba mají zájem na co nejlepších výsledcích,

- studenti jsou většinou samostatnější, zodpovědnější a cílevědomější než studenti v ČR.

Převzal nějaké tradice dané země nebo se drží těch českých?

Podle toho, kde jsou. V USA dodržují americké, v ČR české, ale nezdá se, že by pro ně byly tradice příliš důležité.

Jak často za dobu pobytu jste se viděli?

Většinou jednou za rok.

Ing. Dana Pospíchalová

Informační technologie se vyvíjí, přicházejí nové úkoly ...

Ve škole ho potkáváme pravidelně. Vždy klidného, milého a ochotného vyřešit co nejdříve jakýkoliv problém týkající se informačních technologií. Pojďme si představit Ing. Petra Noska, který je novým správcem počítačové sítě.

Jakou školu jste studoval, s jakým zaměřením?

Studoval jsem Vysoké učení technické v Brně, fakultu elektrotechniky a komunikačních technologií, obor telekomunikační a informační technika.

Jakými úkoly jste pověřen na naší škole?

Úplně všemi, které si dokážete spojit s informačními technologiemi. Od návrhu parametrů nového vybavení v rámci omezeného rozpočtu až po prvotní spuštění a zaškolení učitelů v práci s tímto vybavením. Mám na starosti celý web server, monitoring provozu školní sítě, vzdálenou správu všech PC... je toho hodně :-).

Jak byste hodnotil úroveň technického vybavení naší školy? V čem jsme dobří, a co nám chybí? Jak byste si ho představoval do budoucna? (Co se bude pořizovat ...)

Ze strany četnosti bych řekl, že jsme na tom velmi dobře. Máme cca dvě stě aktivních síťových zařízení (servery, PC, notebooky, notebooky, tiskárny, apod). Samozřejmě s postupem času tato zařízení stárnou a rok od roku

zaostávají za stále novým, nejen výukovým, softwarem a internetovými službami.

Velmi intenzivně prosazují a hledám způsoby, jak obnovit vybavení učebny VYTP. Bohužel rozpočet školy není nafukovací.

Jaké nejčastější problémy řešíte při své práci?

Tento školní rok mi přidělal nejvíce starostí výukový program ZAV, který prošel kompletní inovací, zachovala se jen metodika vý-

Samozřejmě se tomu do jisté míry zabránit dá. Stačí, když se se mnou vyučující domluví a jsme schopni omezit celé učebně připojení k internetu například jen na stránky Wikipedie či Seznamu.

Jakým dalším činností v souvislosti s informačními technologiemi se věnujete?

Například realizuji školení pro kantory naší i partnerských škol třeba v používání moodle (e-learning systém) ve výuce. Ze začátku

jsem měl obavy, že jako čerstvý absolvent nebudu mít u zkušených kantorů respekt. Naštěstí tomu tak nebylo :-).

Technika se vyvíjí obrovským tempem, je vůbec možné všechno sledovat a být stále „in“?

Dle mého názoru všechno určitě sledovat nelze, ale pokud člověk sleduje jen spektrum svého zájmu, tak není problém zůstat v obraze.

Čemu se věnujete ve volném čase?

Vzhledem k tomu, že vykonávám sedavé zaměstnání, nejraději se ve volném čase věnuji sportovním aktivitám (in-line bruslení, cyklistika, plavání, aikido, posilování). Také chodím velmi rád na procházky se psem do přírody.

Co byste vzkázal studentům či učitelům?

Ať je technika co nejméně zlobí. Kdyby přece jenom, tak ať se za mnou zastaví, velmi rád všem pomohu.

Připravila eš

uky. Oproti svému předchůdci klade daleko větší požadavky na připojení k síti internetu, rychlost, hardwarové vybavení a v neposlední řadě na operační systém počítače.

Pojďme se nyní podívat na využití pc ve výuce. Některým učitelům vadí, že například když chtějí, aby žáci našli nějaké informace na internetu, tak „brouzdají“ všude jinde než mají ...dá se tomu nějak zabránit?

Facebook versus učení

Není dnes prakticky člověk, který by neslyšel o fenoménu zvaném facebook. Je to momentálně nejrozšířenější a nejpoužívanější sociální síť, jež sdružuje přes půl miliardy lidí na celém světě.

Z toho plyne, že do značné míry ovlivňuje naše vztahy, výsledky ve škole a komunikaci. A právě ta bývá u některých studentů tím největším problémem, pokud pomíneme ty školní, ke kterým se dostaneme později. Veškerá komunikace se přesouvá na internet, kde většina studentů tráví svůj volný čas. Určitě to znáte ... Venku prší, nemůžete jít ven a trčíte doma. Zítra máte psát písemku, ale místo učení raději sedíte u počítače a píšete si se svými kamarády. A proč? Jsou tam přece všich-

ni ostatní. Druhý den se píše test, dostanete špatnou známku kvůli nedostatečné přípravě. A takhle se to opakuje, až se to projeví na vysvědčení. I když většina mladých odmítá připustit, že jim internet, v našem případě facebook, zhoršuje známky, výzkumy v tom mají jasno. Ale abychom se tu ne bavili

jen o celosvětovém problému, nakoukneme pod pokličku přímo Čechům.

Co nejraději sdílí Češi a Slováci?

Linky 44 %, komentáře 28 %, statusy 17 %, video 8 %, fotky 3 %, ostatní 1 %.

Osobně jsem na Facebooku tehdy, když jsem na PC. Často ho využívám, když se potřebuji dozvědět o nějakém domácím úkolu či plánovaném testu. Je to nejrychlejší způsob komunikace. Kolik času denně tu trávím? To nelze jednoznačně říci, záleží na okolnostech. Spíše tu ale trávím více času, než bych měl. Ale dokud to nějak příliš neovlivňuje mé výsled-

ky ve škole, nevidím v tom problém.

Co se týče samotného facebooku, tak jeho zviditelnění přišlo teprve před pár lety. Již dříve sdružoval statisíce uživatelů po celém světě, ale jeho největší rozmach přichází prá-

vě teď s moderní technologií počítačů. Většina dotázaných studentů uvedla, že facebook vlastní 2-3 roky a když jsou na internetu, tak jsou na něj připojeni téměř vždy. Avšak najdou se i takoví, kteří ho nepoužívají. Např. Beata Bilkovičová si jej před pár měsíci zrušila: „Facebook mi nechybí, mám své kamará-

dy i jinde, než jen na něm. Sice mě ze začátku lákalo aktivovat si ho zpátky, ale řekla jsem si, že je to zbytečné“, uvedla studentka z 1.B. Najít osobu, která je pravým opakem Beaty, byl pro mě nadlidský úkol: ne každý prostě řekne, že je na Facebooku veškerý volný čas. Každý oslovený by si dokázal představit život

bez „fejsu“. Přeci jen jsme bez něj vyrostli, tak co bychom to bez něj nezvládli i teď? :-) No a na závěr pár zajímavostí. Zakladatelem facebooku je Mark Zuckerberg a jeho majetek činí asi sedm miliard amerických dolarů. Nebylo by na škodu vymyslet něco podobného, že?
Dominik Ryšánek

Naše škola za deset let?

Studenti 2.A se za naši školu účastní projektu „Prezentiáda“, kterou pořádalo Gymnázium Slovanské náměstí v Brně. Současným tématem je „Jak by vypadala naše škola za deset let“. Úkolem na Prezentiádě je vytvořit prezentaci, jak by podle nás vypadala naše škola do budoucna, a vybrat tři zástupce, kteří s naší prezentací půjdou na veřejnost. Za naši školu to byli Jiří Rotter, Radek Lesák a Alžběta Filová, členka naší redakční rady. Z původního počtu 120 přihlášených škol se naši žáci umístili na krásném třetím místě. A co vy a váš názor, jak by vypadala naše škola za deset let?

Chodili by ještě studenti vůbec do školy, nebo se vzdělávali doma pomocí notebooků?

Přednášeli by profesori učivo ve třídách stejně jako teď, nebo by jen zadali webové adresy, a pak jednou za čas zjistili, co vlastně umíme, nebo by se nám naopak více věnovali, a dokázali v nás vzbudit větší pozornost v hodinách? Dopravovali by se žáci do školy vlakem, autobusem a MDH, nebo se vozili v limuzínách či dokonce na koloběžkách? Modernizaci a pokroku by se nejspíš museli přizpůsobit také učitelé. Jak by asi vypadala taková vyučovací hodina? Chovali by se učitelé přesně tak, jak nám doposud říkali, že se my chovat nemáme?

Zuzana Pavelková

Škola budoucnosti

Krásná, velká budova a celá prosklená. Kombinace bílé a šedé. Francouzská okna, průčelí a široké dveře. Přímo architektonický skvost s prvky starých anglických škol a moderní doby 25. století. Přesně tak jednou bude vypadat škola. Místo, kde všichni strávíme polovinu svého života. Proto by tahle budova neměla vzbuzovat jen úctu a respekt, ale měla by být místem, kam chodíme rádi, beze strachu.

Uvnitř je moderní schodiště a bezbariérový přístup pro naše postižené spolužáky. Místo socialistických obrázků na stěnách, které míváme v 21. století, budou viset fotky z těch nejkrásnějších míst, kde jsme buď já, nebo moji spolužáci či učitelé byli na dovolené.

Nástěnky už nebudou sto let staré a jejich tvoření nebude úkolem za trest. Nástěnky nebudou vůbec. Moje škola bude mít webovky, které povede věhlasný personál, tzv. webmajstr. V žádné třídě už nebude potřeba kříd a houby. Vůbec se nebude psát na tabuli. Všechno bude v počítačích, který vlastní každý můj spolužák a na kterém nám učitelé zrovna opravují naše testy. Což znamená, že už nikdo nikdy nebude mít pětku z diktátu.

Nenajdem zde žádné ošklivé lavice a nepohodlné židle, ale křesílka a konferenční stolečky. Káva se podává pro všechny a sušenky

k tomu. Žádný studený a omezený automat, ale perfektní jídelna a kuchařky, které umí víc než brambory na x způsobů.

Na každém patře bude malá kuchyňka pro velké jedlíky, kteří si potřebují ohřát něco z domu.

Nahore pak bude lůžková část. Dát si po obědě lidových „dvacet“ už je standard snad všude, tak proč se radši neprospat než se dvacet minut trápit. Taky toto patro mohou využívat studenti, kterým hoří nějaký termín. O učebnách kvalitní počítačové techniky se snad nemusím ani zmiňovat.

I přístup učitelů bude jiný než je teď. Žádná omezená stupnice známkování od jedničky po pětku a mezitím mínus, ale slovní hodnocení každého žáka. Tomu to nejde, ale mám ráda, když mi nosí pomůcky a mile se na mě usměje. Což znamená, že žádný student by už nikdy nepropadl. Odměny budou nejen pro výborné studenty, ale pro všechny, kteří se snaží. Individuální přístup k méně chápavým a nezajímám o ty geniální, kteří si stejně vystačí sami, je samozřejmostí.

Bujaré oslavy svátků a narozenin v rámci třídy.

V současné době politici schválili toleranci alkoholu za volantem do 0,3 promile pouze s pokutou. Proto i v mé škole budoucnosti

nebude alkohol do určitého promile žádným problémem. Jednou jsme na Moravě a Morava je matkou vína. Ve víně je pravda a je dobré na krvinky a rychlý pohyb krvinek jistě podporuje myšlení, všechno souvisí se vším.

Žádné listy na omluvenky a vymyšlené věrohodných příčin, proč jsme se nedostavili. Tolik prarodičů ani nemáme, aby nám stačilo napsat rodinné důvody. Proč jsme se nedostavili do výuky je jen naše věc a určitě jsme měli něco mnohem důležitějšího. My to přece dožene-me.

Střední škola je tak obšrná a má tolik zbytečných předmětů. To je názor snad každého druhého studenta. Posmíváme se gymnazistům, kteří celé čtyři roky sedí a až ji dokončí, musí zase na jinou. To my jsme to sice s naší obchodní školou a lyceem taky moc nevyhráli, ale pořád máme výhodu. Máme EKO a ÚČTO, a také strach, co si na nás zas vymyslí. Připadáme si jak pošťáci, jen neztratit žádný dopis do PEKu. Ale až složíme zkoušku dospělosti a snad se to napoprvé povede všem, budeme mít víc. Minimálně o představu naší školy budoucnosti, na kterou provedeme kalkulace, začítujeme do příslušných má dáti, dal a napíšeme poptávku po výborných konstruktérech. Pak už nic nebude bránit jejímu vytvoření.
Miroslava Rylková, 3.A

Stalo sa...

Prehliadka vlastných projektov študentov SPŠE (SOČ)

Školská prehliadka sa konala dňa 9. marca 2011. Prihlásených bolo 87 prác študentov 4. ročníka, ktoré vyhodnotili odborné komisie. Do krajského kola bolo vybraných 9 prác.

V odbore - Matematika, fyzika postúpili: G. Branderský, 4.D s prácou Maturita z matematiky (konzultant Ing. D. Bačová) a B. Žažová, 4.A – Lízing, spotrebný úver a splátkový predaj (Ing. B. Ďuračková). V odbore Informatika postúpili: V. Bobula, 4.B – Webová aplikácia (Ing. D. Bačová) a J. Šimončíč, 4.D – Internetová stránka – mtbike.6f.sk (Ing. D. Bačová).

V odbore Elektronika, elektrotechnika a telekomunikácie postúpili: J. Jakubík a J. Šesták, obaja 4.C – Manipulátor (Ing. D. Solovic) a F. Jurina, 4.B – Jednoduchý osciloskop k PC (Ing. T. Kašák).

V odbore Tvorba učebných pomôcok, didaktické technológie postúpil J. Januška, 4.C – Porovnanie inteligentnej a klasickej elektroinštalácie rodinného domu (Ing. A. Hrčka).

V odbore Ekonomika a riadenie postúpili: L. Lagová, 4.A – Založenie záhradkárskoho obchodu (Ing. E. Rolincová) a K. Šišková, 4.A – Podnikateľský plán (Ing. E. Rolincová).

Krajské kolo 33. ročníka prehliadky SOČ sa konalo 1. apríla 2011 v Holiči. Veľmi úspešný bol **Jakub Januška**, ktorý sa umiestnil vo svojom odbore na **1. mieste**. Na 3. mieste sa v ďalších odboroch umiestnili V. Bobula a G. Branderský.

Celoštátne kolo prehliadky SOČ sa konalo v dňoch 26. – 29. apríla v Trenčíne. SPŠE Piešťany a Trnavský kraj reprezentoval Jakub Januška.

Písomné maturitné skúšky

V dňoch 15. – 17. marca 2011 sa na SPŠE v Piešťanoch uskutočnila externá časť a písomná forma internej časti maturitnej skúšky, ktorej sa zúčastnili študenti 4. ročníka.

V utorok 15. marca sa konala písomná skúška zo slovenského jazyka a literatúry, v stredu 16. marca z anglického jazyka. Študenti si zvolili úroveň B1, iba jeden študent si z anglického jazyka vybral náročnejšiu úroveň B2.

Vo štvrtok 17. marca študenti robili testy externej časti maturitnej skúšky z matematiky. Keďže maturita z matematiky nie je povinná, týchto testov sa zúčastnili študenti dobrovoľne.

Jarné upratovanie verejných priestranstiev v meste

Z iniciatívy Michala Fialu (majiteľ bufetu DINO pri Sĺňave) a v spolupráci s mestom Piešťany a Povodím Váhu Piešťany sa v dňoch 14. až 27. marca uskutočnila akcia s názvom „Gesto pre čisté mesto“, do ktorej sa zapojili stredné a základné školy. Cieľom akcie bolo vyčistenie brehov jazera Sĺňava, rieky Váh a potoku Dubová od odpadkov. Študentom SPŠE pripadlo upratovanie a čistenie úsekov na pravom brehu Sĺňavy a Váhu, ktoré úspešne zvládli.

Návštevy v Břeclavi

Pedagógovia a študenti SPŠE v Piešťanoch v marci 2011 absolvovali dve jednodňové návštevy partnerskej OA v Břeclavi.

22. marca sa spoločne vybrali na divadelné predstavenie v Brne. Vide-li hru Marnie, napísanú podľa literárneho diela A. Hitchcocka.

24. marca zavítala do Břeclavi ďalšia skupina, kde si prezrela mesto. Zavítali aj do Mikulova, mestiečka neďaleko Rakúska, ktoré je spojené s menom kniežata Břetislava I.

Prezreli si jeho historické centrum s nádhernými stavbami, pamiatkami na šľachtický rod Ditrichštejnov. Aj keď tunajší zámok s umeleckými a historickými expozíciami v tom čase ešte nebol sprístupnený verejnosti, návštevníci mali možnosť vypočuť si odborný výklad sprievodkyne. Exkurzie sa zúčastnili členky historického krúžku SPŠE pod vedením Mgr. T. Čížovej, časť výkladu podala aj Mgr. I. Pavelková.

Súťaž ENERSOL SK – využitie alternatívnych zdrojov energie

Školské kolo súťaže študentov ENERSOL SK sa z iniciatívy zástupcu riaditeľa Ing. L. Tuchschera uskutočnilo na SPŠE v Piešťanoch.

Krajské kolo sa konalo 24. marca 2011 v Trnave. Súťažilo sa v troch kategóriách – hlavnej, tvorivej a vedľajšej. SPŠE Piešťany reprezentovali dvaja študenti – Martin Tomášek a Andrej Golier. Úspešný bol M. Tomášek, ktorý sa umiestnil na 2. mieste, pričom do celoštátneho kola postúpili prví dvaja z každej kategórie.

Celoštátne kolo ENERSOL sa konalo v dňoch 14.-15. apríla v Senici. Veľký úspech dosiahol **Martin Tomášek**, ktorý v hlavnej kategórii obsadil **1.miesto**.

Zároveň bol členom družstva SR, ktoré sa v **medzinárodnej súťaži ENERSOL** stretlo začiatkom mája v Smoleniciach s družstvom ČR. O niečo úspešnejšie bolo družstvo ČR s 1534 bodmi, družstvo SR získalo 1510 bodov.

Oslavy Dňa učiteľov

Svoj sviatok si učitelia SPŠE pripomenuli 31. marca 2011 slávnostným stretnutím v priestoroch Hotela Piešťany. Súčasných i bývalých učiteľov pozdravil riaditeľ Ing. Milan Tupý. Príhovorom na tému „Učiteľ národov J. A. Komenský“ zaujala prítomných Mgr. Daša Chrátková. V kultúrnom programe vystúpili tanečníci FS Slniečnica.

Po večeri sa potom v dobrej nálade debatovalo, spomínalo, hodnotilo.

Prednášky a besedy zamerané na prevenciu

Koncom marca 2011 sa pre študentov SPŠE v Piešťanoch uskutočnilo niekoľko prednášok spojených s besedami na rôzne aktuálne témy. Na tému „Kriminalita mládeže“ prednášala JUDr. Tatiana Chrenková, na tému „Prevencia voči ženským ochoreniam“ gynekológ MUDr. Jozef Polák a na tému „Domáce násilie“ Igor Žlnay z Mestskej polície mesta Piešťany. Podujatia zorganizovala koordinátorka prevencie na škole Mgr. Emília Sedláčiková.

Exkurzia do Osvienčimu a Brezinky

Exkurzia do bývalých koncentračných táborov v Poľsku sa uskutočnila 4. apríla 2011. Zúčastnili sa jej študenti II.C a II.D triedy pod vedením Mgr. M. Lukáča, Mgr. A. Pospíšilovej, Mgr. E. Sedláčikovej a Mgr. D. Chrátckovej.

V Osvienčime (po nemecky Auschwitz) si prezreli ubytovacie bloky, dokumentačné vitríny, plynovú komoru i kremačné pece. Zastavili sa aj v ďalšom koncentračnom tábore v Brezinke (po nemecky Birkenau).

Aj keď jednodňová exkurzia (4-hodinová cesta autobusom tam i späť) bola únavná, študenti sa z nej vrátili s hlbokými dojmami a novými poznatkami.

Folkórny súbor Slnčnica – 25. výročie vzniku

V dňoch 8. a 9. apríla 2011 sa v Dome umenia v Piešťanoch uskutočnil Galaprogram FS Slnčnica pri príležitosti 25. výročia jeho vzniku. Tanečný súbor predviedol svoje umenie v sprievode orchestra Zlaté husle, ktorý viedol Martin Sleziačik.

Za uplynulé obdobie sa súbor významnou mierou zaslúžil o prezentáciu slovenskej ľudovej kultúry u nás i v zahraničí. Vystupoval už vo viacerých krajinách po celom svete, na rôznych festivaloch. Reprezentoval mesto Piešťany i pri ďalších podujatiach, ako napr. pri príležitosti osláv vzniku izraelského mesta Eilat, ktoré je partnerským mestom Piešťan.

O vznik FS Slnčnica sa zaslúžil zástupca riaditeľa SPŠE v Piešťanoch PhDr. Miroslav Donoval, ktorý je nepretržite jeho vedúcim.

Literárno-poznávacia exkurzia po Slovensku

Ďalšia exkurzia študentov SPŠE po Slovensku sa z iniciatívy zástupcu riaditeľa PhDr. M. Donovala uskutočnilo v dňoch 11. až 13. apríla 2011. Študenti 4. ročníka sa mohli oboznámiť so životom a tvorbou významných slovenských spisovateľov. Zavítali aj na miesta, kde pôsobili básnici, zo staršej generácie Andrej Sládkovič a Ján Botto, z mladšej generácie Ivan Krasko, Milan Rúfus a pod.

Trasa viedla zväčša stredným Slovenskom, prechádzala mestami Banská Štiavnica, Krupina, Zvolen, Banská Bystrica, Rimavská Sobota, Liptovský Mikuláš. Nocovalo sa už tradične v Čiernom Balogu.

Po návrate z exkurzie sme oslovili jedného z jej účastníkov – študenta Tomáša Jurnického zo 4.B na jeho dojmy. Najlepšie si zapamätal život a tvorbu básnika Milana Rúfusa. Básnik pochádzal z obce Závažná Poruba, kde sa Tomáš chodieval lyžovať.

Matematická súťaž Klokán 2011

Študenti SPŠE v Piešťanoch sa aj v školskom roku 2010/2011 zapojili do medzinárodnej súťaže Klokán. Na našej škole sa Klokán konal

21. marca 2011.

Kategória O12 (1. a 2. ročník) – súťaže sa zúčastnilo 67 študentov, z toho bolo 26 úspešných riešiteľov. Z nich 11 patrilo medzi 5% najlepších na Slovensku. Najlepšími boli M. Klčo, II.C a M. Pagáč, II.D obaja s úspešnosťou 99,3%.

Kategória O34 (3. a 4. ročník) – zúčastnilo sa 49 študentov, z toho bolo 10 úspešných riešiteľov. Jeden z nich sa umiestnil medzi 5% najlepších riešiteľov na Slovensku, bol to B. Lazar, IV.B - 98,6%.

Stretnutie s účastníkmi protifašistického odboja

V dňoch 3. až 5. mája sa uskutočnilo stretnutie študentov 2. ročníka SPŠE v Piešťanoch s účastníkmi protifašistického odboja počas 2. svetovej vojny, a to s pani Annou Plecitou a pánom RNDr. Štefanom Potockým. Podujatie pripravila Mgr. Tatiana Čížová.

Stretnutie sa konalo pri príležitosti 66. výročia ukončenia 2. svetovej vojny. Študenti sa dozvedeli o príčinách a priebehu 2. svetovej vojny, o osobných zážitkoch oboch hostí a tiež o tom, ako vtedy mladí ľudia prežívali vojnové hrôzy. Rozprávanie oboch hostí ich veľmi zaujalo. Záverečnú recitáciu pani Plecitej „Nezabudni na ten odkaz“ odmenili silným potleskom.

Športový úspech študenta SPŠE

Študent IV.D triedy SPŠE v Piešťanoch Mário Kraus (prezývaný Ceco) sa 2 roky aktívne venuje silovému trojboju (drepy s činkou, tlak a mŕtvý ťah).

V súťažiach už dosiahol vynikajúce výsledky. V rokoch 2009 a 2010 sa v silovom trojboji dorastencov stal majstrom Slovenska v kategórii do 75 kilogramov. Na majstrovstvách Európy, ktoré sa konali v Nemecku v máji 2009, obsadil 1. miesto a získal titul majstra Európy. Rovnako na majstrovstvách sveta vo Francúzsku v septembri 2010 obsadil v kategórii dorastencov do 68,5 kg opäť 1. miesto a titul majstra sveta.

Je tiež držiteľom ôsmich slovenských a jedného svetového rekordu v mŕtvom ťahu v kategórii dorastencov.

Maturitné skúšky na SPŠE v Piešťanoch

Praktické MS – praktická časť odbornej zložky MS sa konala v dňoch 9. - 12. mája 2011. Štyria študenti obhajovali úspešne súťažné práce (SOČ, ENERSOL), ďalších čakalo riešenie komplexnej úlohy (ťahanie otázk) a ostatní absolvovali obhajobu vlastného projektu. Študenti odboru Elektrotechnika si mohli vybrať z troch zameraní – Telekomunikačná technika, Počítačové systémy a Informatické a telekomunikačné systémy. Ostaní v študijnom odbore Technické a informatické služby v elektrotechnike.

Ústne MS – konali sa v dňoch 23. – 27. mája 2011. Vedomosti študentov 4. ročníka (1 trieda TIS a 3 triedy ELE) hodnotili maturitné komisie SJL, ANJ, NEJ, MAT a odborných predmetov TIS, ELE (telekom.

technika) a ELE (inform. a telekom. systémy, počítačové systémy). K maturitným skúškam nastúpilo 130 študentov. Z nich neuspelo 13, maturitnú skúšku si teda musia zopakovať v náhradnom termíne v septembri.

Oborná prax študentov 1. až 3. ročníka sa konala 19. až 27. mája 2011.

Európske solárne dni

Celoeurópska kampaň Európske solárne dni propaguje využívanie Slnka ako bezplatného obnoviteľného zdroja energie na výrobu energie a tepla.

V roku 2010 sa kampaň uskutočnila v 17-tich európskych krajinách. Iniciatívu v kampani a v organizácii „solárnych dní“ na Slovensku prevzala Slovak RE Agency.

Naposledy sa Európske solárne dni konali 1. – 15. mája 2011. Z iniciatívy zástupcu riaditeľa Ing. L. Tuchschera sa do kampane zapojila aj SPŠE v Piešťanoch.

Projekt bol v škole propagovaný na nástenkách. Dvaja študenti – Martin Tomášek a Andrej Golier – sa zapojili aj do súťaže ENERSOL SK – využitie alternatívnych zdrojov energie a svoje práce prezentovali aj pred spolužiakmi.

Stretnutie redakčných rád časopisu PIKNIK

Ďalšie dve stretnutia redakčných rád oboch partnerských škôl sa uskutočnili v Břeclavi. Pracovalo sa na príprave ďalšieho čísla časopisu.

Prvé stretnutie redakčných rád sa konalo v dňoch 22. až 24. marca a druhé v dňoch 31. mája až 3. júna 2011.

Na návšteve Brna

Pedagógovia a študenti oboch partnerských škôl z Piešťan a z Břeclavi spoločne zavítali 31. mája 2011 do Brna. Navštívili hrad Špilberk, odkiaľ je krásna vyhládka na celé mesto. Tiež si prezreli kazematy pod hradom, čo bolo v minulosti štátnou väznicou známou ako „väzenie národov“. Navštívili aj technické múzeum mesta Brno.

ENERSOL SK

Vítazom celoštátnej súťaže slovenských študentov ENERSOL SK - využitie alternatívnych zdrojov energie sa v hlavnej kategórii stal študent IV.C SPŠE v Piešťanoch Martin Tomášek.

Úspešnému reprezentantovi školy sme položili niekoľko otázok:

Čo je náplňou súťaže ENERSOL SK?

Hlavným odborným cieľom je poskytovanie informácií o obnoviteľných zdrojov energie a ochrane životného prostredia.

S akou prácou si sa zúčastnil súťaže? Ako si sa pripravoval? Kto ťa prihlásil do súťaže?

Zúčastnil som sa s prácou Alternatívne využitie biomasy. Daná téma ma zaujímala, skontaktoval som sa s ľuďmi, ktorí pracujú v tomto obore. Navštívil som niekoľko prevádzok: kotolňu na biomasu, rodinný dom vykurovaný biomasou (peletami), firmu, ktorá montuje kotle na biomasu. Ďalej som robil štatistiky, kalkulácie a podobne. Do súťaže ma prihlásil môj konzultant, Ing. Lubomír Tuchscher, ktorému, spoločne so zástupcom riaditeľa Ing. Antonom Hrčkom, sa chcem touto cestou poďakovať.

Na krajskom kole v marci si sa v hlavnej kategórii umiestnil na 2. mieste, v celoštátnom kole, ktoré sa konalo v apríli v Senici, si však získal 1. miesto. Aké boli tvoje pocity? Ako vlastne súťaž prebiehala?

Moje pocity boli dobré, na súťaž som sa tešil. Musel som prezentovať svoju prácu a čakať ako osloví porotu.

Bol si členom družstva SR, ktoré sa na medzinárodnej súťaži ENERSOL stretlo v Smoleniciach s družstvom ČR. Ako tam prebiehala súťaž?

Súťažili 5-členné družstvá SR a ČR. Každý z nás prezentoval svoju prácu. Hodnotila nás porota zložená z českých a slovenských členov. Napokon vyhralo družstvo ČR.

Čo budeš robiť po maturite? Budeš sa ďalej vzdelávať v oblasti elektrotechniky, alebo máš iné plány?

Chcel by som pokračovať ďalej v štúdiu na vysokej škole. *Zhovárал sa Mojmir Knápek*

Exkurzie sa zúčastnili aj členky historického krúžku piešťanskej SPŠE pod vedením prof. Mgr. T. Čížovej.

Podujatie Domáce násilie

Na stredné školy v Piešťanoch zavítali členky Aliancie žien Slovenska Mgr. K. Farkašová a Mgr. D. Malíková.

2. júna 2011 sa aj na SPŠE uskutočnil so študentmi a študentkami školy seminár na tému „Domáce násilie ako dôsledok nerovného postavenia žien a asymetrie v spoločnosti.“

Podujatie zorganizovala nezisková organizácia Otvorená náruč so sídlom v Piešťanoch (riaditeľ Bc. P. Steinecker) v spolupráci s Mestskou políciou v Piešťanoch a Alianciou žien Slovenska.

Obhájili sme 2. miesto v bowlingu

V rámci Otvorenia letnej kúpeľnej sezóny v Piešťanoch sa 5. júna v Bowling centre Victoria uskutočnil 5. ročník medzinárodného turnaja v bowlingu o Pohár primátora mesta Piešťany. Turnaja sa zúčastnilo aj družstvo SPŠE Piešťany (v zložení: T. Jurnický, T. Niščák, M. Lulovič a L. Biskupič) pod vedením zástupcu riaditeľa Ing. L. Tuchschera, ktorý je ich trénerom a zároveň nehrajúcim kapitánom. V konkurencii 7 tímov obhájili minuloročné druhé miesto, prvý bol domáci Victoria tím a tretie bolo družstvo z fínskej Heinoly.

Ing. Alexander Murín

Otvorenie letnej kúpeľnej sezóny v Piešťanoch

Otvorenie letnej kúpeľnej sezóny v Piešťanoch sa uskutočnilo v sobotu 4. júna 2011. OLKS je každoročnou veľkou spoločenskou udalosťou obyvateľov regiónu Piešťan, kúpeľných hostí i ďalších návštevníkov. Aj v tomto roku sa tohto podujatia zúčastnil prezident SR Ivan Gašparovič.

Hlavný program sa začal na Kúpeľnom ostrove tradičným požehnaním liečivých prameňov. Následne slávnostný sprievod prešiel z Kúpeľného ostrova k Domu umenia v mestskom parku, kde sa uskutočnil slávnostný ceremoniál. Na čele sprievodu išli historické vozidlá, v jednom z nich sa viedol primátor Piešťan Remo Cicutto s prezidentom Ivanom Gašparovičom. V sprievode sa prezentovala aj SPŠE s riaditeľom školy, študentmi a členmi FS Slniečnica. Účastníkom podujatia sa prihovorili primátor Piešťan a prezident SR. Do Piešťan zavítali aj zástupcovia partnerských miest. Popoludní sa konal kultúrny program v Hudobnom pavilóne v mestskom parku.

Na svoje si prišli aj deti, pre ktoré bol pripravený program pri Dome umenia. Pri chodníkoch vyrástlo množstvo stánkov s občerstvením

a suvenírmi. Počasie podujatiu prialo, bolo pekne a teplo, búrka sa prihnala až v podvečer. *red*

Primátor s prezidentom SR

Súťaživí, tvoriví, úspešní - aj takí sú naši študenti

V tohtoročnej prehliadke vlastných projektov študentov (Stredoškolská odborná činnosť) bol zo študentov SPŠE v Piešťanoch najúspešnejší Jakub Januška zo IV.C triedy. Po absolvovaní školského kola postúpil do krajského kola, kde obsadil 1. miesto, čo znamenalo i postup do celoštátneho kola.

S akou témou si sa zúčastnil prehliadky SOČ? A prečo si sa rozhodol pre túto tému?

Názov mojej práce bol „Porovnanie klasickej a inteligentnej elektroinštalácie rodinného domu“. V nej som navrhol a narysoval klasickej aj inteligentnú elektroinštaláciu rodinného domu. Zamerl som sa aj na výhody inteligent-

ného systému ako sú komfort, bezpečnosť, flexibilita a iné. Pre lepšie pochopenie činnosti inteligentného systému som vytvoril demonstračný panel.

Pre túto tému som sa rozhodol kvôli tomu, že ma dlho zaujíma elektroinštalácia budov, najmä rodinných domov. Počas povinnej praxe, ktorú mávame dva týždne ku koncu roka i cez letné brigády som sa zúčastňoval prác na elektroinštaláciách domov, kde som sa zoznámil aj s inteligentným systémom. Firma, u ktorej som pracoval, či brigádoval, mi ponúkla rôzne materiály o inteligentnom systéme elektroinštalácie. Tiež mi pomohla pri realizácii mojej práce.

Má táto práca aj využitie v praxi?

Moja práca má široké využitie v praxi. Najmä už spomínaný panel je veľmi dobrý pre pochopenie činnosti inteligentného systému a pre praktickú výučbu vytvorenia a naprogramovania inteligentného systému. Panel je možné programovať manuálne pomocou tlačidiel na jednotlivých moduloch aj softvérovou pomocou počítača.

Ako prebiehalo krajské kolo v Holíči?

V Holíči sme mali najskôr slávnostné otvorenie krajského kola SOČ. Po tomto otvorení sme sa podľa odborov rozdelili do jednotlivých skupín. Vedúci skupín nás zaviedli do tried, v ktorých sme postupne prezentovali naše práce. Počas obedňajšej prestávky štvorčlenné komisie jednotlivých odborov rozhodovali o umiestnení prezentovaných prác. Po obede sme čakali ešte viac ako hodinu, dokiaľ nám oznámili výsledky. Dozvedel som sa, že som skončil prvý a postú-

pil do celoštátneho kola. Následne sa stretla celá výprava zo SPŠE v našom minibusu a odišli sme späť do Piešťan.

Ako prebiehalo celoštátne kolo v Trenčíne?

Celoštátne kolo trvalo až tri dni. V presne stanovený deň a čas prišiel pre mňa pred budovu SPŠE v Piešťanoch autobus, ktorý bral súťažiacich zo všetkých súťažných odborov z Trnavského kraja. Autobus nás doviezol do Trenčína k budove SOŠ stavebnej E. Belluša. Následne sme sa ubytovali na internáte a neskôr nás autobus doviezol pod Trenčiansky hrad. Na hrade sa konalo slávnostné otvorenie celoštátneho kola prehliadky SOČ.

Na druhý deň sme sa podľa odborov rozdelili do tried, kde sme prezentovali naše práce. Nasledoval obed, diskusia, odovzdávanie certifikátov o účasti a voľný program. Večer sa všetci súťažiaci, členovia komisií, hostia a iní stretli v budove divadla Dom armády - ODA, na námestí Trenčína, kde bolo slávnostné vyhlásenie súťažiacich, ktorí skončili na prvých piatich miestach v každom odbore. Potom sme sa vrátili na internát, kde sme mali diskotéku. Nasledujúci deň ráno sme sa vrátili autobusom domov.

Čo budeš robiť po maturite, aké sú tvoje záujmy?

Ak bude moja maturita úspešná, chcem si najskôr užívať leto, zarobiť si nejakou brigádou, najlepšie súvisiacou s elektroinštaláciou domu. Zároveň sa budem pripravovať na štúdium na vysokej škole STU FEI v Bratislave. Budem sa aj snažiť rozširovať si vedomosti hlavne z oblasti elektrotechniky. Určite sa chcem tiež venovať mojim záujmom ako sú šport, najmä futbal, výlety s kamarátmi, chaty, dovolenky a pod.

Zhovárал sa Ján Jakubík

Život s trumpetou

Sedmnáctiletý Zdeněk Kořínek z 2.A má na dnešní poměry netradiční koníček – hraje na trumpetu. Poprvé ho do hudební školy v první třídě dovedla maminka, když učitel dělal nábor ve škole.

Ve školce začínal Zdeněk tradičně se zobcovou flétnou. Od čtvrté třídy hraje na trumpetu a teď už je tomu sedm let. Ze začátku chodil Zdeněk do ZUŠ v Břeclavi, ale dneska je samouk. Denně věnuje tréninku jednu až dvě hodiny. Má za sebou účinkování ve dvou kapelách a já se vám je pokusím přiblížit.

První z nich nese jméno Flash band. Zde potom ke klavíru, bicím, saxofonu,

kytaře, baskytaře a jiným nástrojům přibyl Zdeňka se svojí trumpetou. To byl v páté třídě. Strávil tu čtyři a půl roku s

dalšími čtrnácti členy. S Flash bandem vyhráli i několik soutěží. Za mnoho dalších

skončili třetí a v mezinárodní soutěži v Litvínově byli opět první.

Fialenka, druhá ze Zdeňkových skupin, přinesla taky úspěchy. Zdeněk tu působí rok a půl. Ve Fialence uslyšíte trumpety, bicí, tubu, klarinetu, křídlovky a jiné hudební nástroje. Čtrnáctičlenná dechová kapela hraje pro radost nejen sobě, ale i ostatním. Mají za sebou i hraní na plesu. Vydělávají si především na potřeby dechové kapely. Také soutěží a vyhrávají! Ze soutěže dechových skupin okresu si dovezli krásné 3. místo. Hráli v kulturním domě jak v Lázních Hodonín, tak i v Luhačovicích. Nyní je čeká v Žirovnici koncert se zná-

vedu alespoň 3. místo v krajské soutěži a v soutěži v Letovicích získali 1. místo. Pokračovali na mistrovství republiky, kde

mou dechovkou Dubňankou.

Přeji hodně štěstí, mnoho dalších úspěchů a ať vám to hraje!!

Bětko Filová

Hudba zo SPŠE

Mnoho mladých ľudí oplýva snami o svojej budúcnosti, o niečom čomu by sa chceli venovať, vec ktorá by ich bavila a naplňovala. Často krát sú to len sny, ktoré zapadnú prachom, zabudnú sa alebo ostávajú len v hlave. Ale nájdú sa aj ľudia, ktorí sa týchto snov len tak ľahko nevzdajú a po trápeniach a nástrahách sú schopní si ich splniť.

Adam Šimurka a Adam Daniel z našej priemyslovky si ich určite splnili. Ako mladí zobrali do rúk gitary a začali sa učiť, zlepšovať, až zatúžili mať vlastnú skupinu. A prišla jedna z najťažších častí, zohnať skúšobňu a ľudí ochotných hrať. Dostali sa aj cez túto časť a založili skupiny, síce mladé, ale také, ktoré už odohrali pár koncertov

a ľudia sa dokážu na ich koncertoch skvele zabaviť. Dosiahli svoj cieľ a ja by som vám ich chcel predstaviť.

Zákon Schválnosti

Táto trojčlenná mladá power-punková skupina vznikla 25.10.2010. Aj keď zatiaľ nemajú žiadnu štúdióvu nahrávku, stihli predviesť celkom dobrú show, na ktorej zahrli repertoár svojich pesničiek a aj zopár coverov od už zabehnutých slovenských skupín, ako HT a Konflikt, ale aj od punkrockovej legendy Sida Viciouosa. Vsadili na texty kritizujúce spoločnosť a správanie ľudí. Na svojom bandzone profile majú zopár live nahrávok z Koncertu, ktorý sa odohral 13.5

Zákon Schválnosti

Deadly Flames

v Guinness Pube v Piešťanoch. Album plánujú nahráť na jeseň tohto roku. Ale zatiaľ si ich môžete vypočuť na bandzone.cz/zakonschvalnosti.

Deadly Flames

Dalšia punková skupina z Veľkého Orvišta, dedinky v blízkosti

Piešťan. Vznikla na jeseň roku 2010 a stihli nahráť demo obsahujúce 5 piesní, ktoré si môžete vypočuť na ich bandzone profile. V textoch spievajú od vtípného príbehu z ich dedinského života (Kontra Hondra) až po texty na zamyslenie (Smrť). Na koncertoch môžete počuť ich piesne, ale najviac asi zaujmú covermi skupín, ako Slobodná Európa alebo Zóna A.

bandzone.cz/deadlyflames

Martin Sumera

Deti našich učiteľov

Pani Mgr. Tatiana Čížová učí na SPŠE v Piešťanoch, jej manžel Mgr. Ján Číž je zástupcom riaditeľa na Gymnáziu P. de Coubertina v Piešťanoch. Ich syn Juraj po maturite pokračoval v ďalšom štúdiu v USA. Pani prof. Čížovej sme položili niekoľko otázok:

Ako sa váš syn dostal na štúdium v zahraničí?

Juraj v roku 1995 maturoval na tunajšom gymnáziu. Zároveň bol aj aktívnym športovcom, najviac sa venoval tenisu, hrával za TK Kúpele Piešťany. Po maturite bol prijatý na Ekonomickú univerzitu v Bratislave. Chcel sa tiež zlepšiť v angličtine a spoznať život v zahraničí. V rámci výmenného pobytu študentov sa mu podarilo odísť na rok študovať do USA.

Ako pokračovalo štúdium v USA? Venoval sa aj tam športovej činnosti?

V školskom roku 1995/96 študoval na FLETCHER HIGH SCHOOL v štáte Florida. V podstate si zopakoval posledný ročník americkej strednej školy a štúdium ukončil maturitou. Vďaka výborným študijným výsledkom, ale najmä kvôli úspešnej reprezentácii školy v tenisových súťažiach, získal možnosť študovať na amerických univerzitách s možnosťou štipendia. Juraj sa rozhodol pre 4-ročné bakalárske štúdium marketingu a medzinárodného obchodu na UNIVERSITY OF NORTH FLORIDA v Jacksonville. Počas štúdia reprezentoval univerzitu na tenisových súťažiach. Po ukončení bakalárskeho štúdia

pokračoval na univerzite v 2-ročnom štúdiu a v roku 2002 získal titul masters (MBA).

Čo robil po ukončení štúdia?

V rokoch 2002 až 2004 pracoval v New Yorku v DDB WORLDWIDE, čo je jedna z najväčších reklamných sietí vo svete.

V roku 2004 ho oslovil vtedajší šéf tenisovej organizácie ATP (asociácia tenisových profesionálov) Mark Miles s ponukou pracovať v ATP. Juraj ju prijal a odvtedy pracuje v sídle ATP v Monte Carle, kde sa venuje výskumu a vývoju tenisu. Pracoval tam najprv v oblasti strategického plánovania, potom prešiel na marketing a v súčasnosti v ATP vykonáva funkciu viceprezidenta obchodného oddelenia v Londýne a v Monte Carle. Udržiava kontakty aj so Slovenským tenisovým zväzom. Osobne sa pozná s najlepšimi svetovými tenistami.

A jeho súkromný život?

V septembri 2010 sa oženil. Jeho manželkou je Francúzka a tiež pracuje v ATP.

Zhovárал sa Ing. Alexander Murin

Koniec sveta. Čas fám a mýtov.

Valí sa to na nás zo všetkých strán. Poplašné správy o konci sveta, o katastrofách, o vojnach a nešťastiach. Návodý ako prežiť, xenofóbne výstrahy, fanatické manipulácie. To všetko je toho súčasťou. V podobe mailov kolujú reťazovky, ktoré ak nepošlete, tak do pár dní sa vám prihodí nešťastie, koluje tam tajomné a doteraz neznáme fatimské posolstvo, ktoré sa zrazu odhalilo, obvinenia moslimov z plánovaného ovládnutia Európy, už len čakám, kedy mi príde správa, že írski škriatkovia lepríkoni chcú ovládnuť Ameriku.

Hovorí sa tomu davová psychóza. A je to spôsob manipulácie davov. Nahustíte ľuďom do hláv nejaký fakt, ktorému bez váhania uveria a plní strachu len čakajú na záchrancu. Manipulátor im poskytne spôsob prežitia, vyviaznutia z nešťastia. A oni za ním idú ako poslušné stádo hoviadok. Nevedomých a ovplyvnených hoviadok. A niekedy sú to len produkty rovnako vystrašených ľudí, ktorí sa snažia nájsť záchranné lanko.

Prírodných katastrof pribúda. Podme sa úplne

jednoducho zamyslieť- prečo. Ozónová diera, ničenie lesov a teda filtrov vzduchu, narušanie zemskej kôry a aj toho, čo je pod ňou, vyhubeenie živočíchov a rastlín, neustále drancovanie Zeme v podobe ťaženia a dolovania a A potom sa Zem začne brániť a my sa čudujeme. Jedno percento všetkých ľudí sveta – percento tých najbohatších – vlastní 39% celkového svetového bohatstva. Niečo asi nefunguje tak, ako by malo. Naozaj sú nám potrebné všetky tie galóny ropy, všetok ten zemný plyn, drahé kamene, drevo? Všetky technické výdobytky, autá znečisťujúce ovzdušie, počítače a mobily vysielajúce vibrácie negatívne pre náš organizmus, všetky tie potraviny, z ktorých polovica ide do košov, v ktorých ich potom hladujúci ľudia hľadajú, všetky tie toxíny, ktorými naplníme naše telá, všetky tie toxíny, ktorými naplníme našu dušu?

A čo nešťastia spôsobené ľuďmi? Všetky teroristické útoky, rasovo motivované trestné činy, krádeže a vraždy, strieľanie detí na školách, utečenecké tábory ľudí bez domova a národ-

nosti, ženy na rohoch ulíc, deti vo fabrikách, mladí s dopichanými rukami... To všetko sú tragédie spôsobené ľuďmi. Neustále sa boja konca sveta a sami túto civilizáciu ničia. Pôrodnosť stúpa, no živých ľudí akoby ubúdalo. Honba za peniazmi vládne tomuto svetu, a keď sa ľudia nechajú, tak ich aj ovládne.

Naozaj chcete recept na prežitie? Je tu však len jednoduché zistenie, že ľudia sa vyhubyajú sami. A aj matičku Zem. Keby sme sa každý pozreli do svojho vnútra a pohľadali v ňom lásku, tak by zrazu žiaden koniec sveta nehrozil. Keby sme tam našli lásku k sebe, k ľuďom naokolo, k prírode a všetkým živým tvorom, tak by sme už nemuseli nikomu ubližovať a svet by prežil. Našťastie sa toto posolstvo šíri svetom tiež. I keď nie tak okázalo ako všetky tie extrémistické správy. Vidím vo svojom okolí čoraz viac ľudí, ktorí sa objímajú, ktorí sa usmievajú a tešia zo života takého, aký je. A ja im gratulujem a povzbudzujem ich aj seba. Kiežby sa to šťastie šírilo čo najmohutnejšie.

Lukáš Pavlíček

Recyklohraní

Trieda 2.A se spolu s paní profesorkou Ing. Vladanou Šedou aktívne zapojila do projektu Recyklohraní. Jeho cieľom je prohloubit znalosti žáků v oblasti třídění a recyklace odpadů a umožnit jim osobní zkušenost se zpětným odběrem baterií a použitých drobných elektrozařízení. Naše škola se tohoto projektu účastní již třetím rokem a plní

přítom různé úkoly, jako například tvorba plakátu o recyklaci baterií anebo text recyklační písničky na známou vánoční melodii „Rolničky“, dále byly akce „Věnuj mobil“, „Sešlápní, ušetříš“ apod.

Věnujeme se užitečné činnosti a navíc nás to baví.

Simona Kučerová

Nejvýznamnější akce divadelního souboru ve 2. pololetí 2010/2011

Od 1. do 5. května jsme se zúčastnili celostátní přehlídky Prima sezóna v Náchodě s inscenací Veselé paničky windsorské. Nejednalo se o soutěžní festival, pouze prestižní přehlídku studentské amatérské tvorby. Zahrnouvala divadlo, film, fotografie, výtvarné umění, poezii a prózu. Součástí byly i pětihodinové semináře na téma Dramatická situace a Výrazový pohyb a tanec, kterých jsme se zúčastnili. Celkem se tam představilo šest středoškolských divadelních souborů, a po každém představení následoval rozbor odborné poroty. Na tento festival jsme byli pozváni v roce 2010.

Z krajské postupové přehlídky MUMRAJ Hodonín jsme postoupili v březnu na celostátní soutěžní přehlídku Mladá scéna 2011 v Ústí nad Orlicí, která proběhne od 22. do 26. 6. 2011 (středa až neděle). Důležité je vědět, že většina souborů jsou ze ZUŠ nebo ze středních škol pedagogických a dramatických, kde dramatická výchova je součástí výuky. Jejich technické možnosti se taktéž nedají srovnat s našimi, a proto když

jsem je na MUMRAJI v podstatě předběhli, je to obrovský úspěch. Žádnou odbornou školu

podobnou naši jsme nikde za celých sedm let nepotkali.

Neméně významná akce se uskutečnila 9. dubna 2011 (v sobotu) s názvem Sobotní odpoledne s Divadlem Bedřicha Kaněry. Soubor nejdříve vystoupil v kině Koruna s inscenací Veselé paničky windsorské. Počet návštěvníků byl kolem dvou set a setkali jsme se s velkým

úspěchem. Po krátké pauze se začali trousit diváci do auly Obchodní akademie Břeclav na vítěznou inscenaci z letošní soutěžní přehlídky Z dějin ruské literatury. Neuvěřitelných 150 návštěvníků vytvořilo nádhernou atmosféru a po představení jsme otevřeli naši pomyslnou „literární kavárnu“ všem. Vařil se čaj, káva, podávaly se domácí buchty, koláče a pomazánky a nechybělo ani víno. Veškerý zisk z této akce padl na občerstvení, ale nelitujeme. Atmosféra celé akce stála za to, studenti ji připravili perfektně a o tom vypovídá i to, že poslední diváci odcházeli až hodně po půlnoci.

Nyní se tedy připravujeme na Mladou scénu do Ústí nad Orlicí s inscenací Z dějin ruské literatury.

Tato přehlídka je taktéž soutěžní a postupová, ale budeme měřit síly se soubory, které pracují u ZUŠ pod vedením profesionálů. Současně s námi bude tady vystupovat i divadelní soubor Regina, který funguje při gymnáziu v Břeclavi. Ráda bych poděkovala všem, kteří nám drží palce a podporují nás.

Ing. Dana Vilímková, vedoucí souboru

Prečo sa (ne)teším na dospelosť?

Ktoré dieťa, respektíve puberták, netuží po slobode? Po nezávislosti od rodičovských príkazov? Po vlastných peniazoch? Neobmedzenej večierke? Dlhé roky bol pre mňa svet dospelých symbolom veľkých možností, obrovskej slobody a práv, robiť si, čo chcem. Lenže vtedy moja oficiálna osemnásťka bola v nedohľadne. Ostalo mi jediné. Hľadať spôsoby, ako aspoň pôsobiť dojemom dospelého človeka.

O chvíľu, keď sa môj veľký sen splní a ja dám zbohom svojmu detstvu, sa nad vlastnou navitou len pousmejem. Keď sa máme naučiť štyridsať strán za tri dni, hromžíme, trucueme. Sme deti. Sme len deti, keď chceme lacnejšie cestovné, deti, keď nechceme opustiť pediatra. Sme deti, keď sú Vianoce, MDD či Mikuláš. Sme deti, keď ideme na Shreka či Dobu ladovú. Sme deti, keď nás otec posiela vyhodit smeti...a keď spíme s plyšákom. Cestou zo školy vidím často pred činžiakmi malé deti na detskom ihrisku. Naháňajú sa, pečú koláčiky z piesku a snívajú o tom, čo bude, keď budú veľkí. V hlave si mi vynorí tisíc spomienok na tieto časy. Prečo som si tieto chvíle nevážil? Veď vtedy bolo mojou jedi-

nou starostou rozhodnúť sa, či sa budem hrať s autičkami, legom, plyšákmi alebo vonku na ihrisku. Odpovede som nenašiel. Spomínam, ako som sa spolu so svojou kindermafiou chodil guľovať a naháňať sa. Vymýšľali sme rôzne vilomeniny. Domov som prichádzal pravidelne ozdobený novými modrinami. Čím som bol starší, bolo na tieto aktivity stále menej a menej času. So štipkou smútku a nostalgie si uvedomujem, že moje krásne bezstarostné detstvo som stratil v prúde času. Začínam tušiť, že dospelosť nie je len o tom, že mi už naši nemôžu veľmi hovoriť do toho, kam a s kým idem a dokedy sa tam zdržím, alebo že konečne môžem študovať to, čo ma skutočne zaujíma, a že si užívam pocit slobody a nezávislosti a hľadám svoju vlastnú tvár v tomto svete. Pretože v tejto slobode je zakorenená aj na jednej strane úžasná, no zároveň niekedy poriadne zložitá súčasť a tou je zodpovednosť. Zodpovednosť za rozhodnutia, ktoré urobím, zodpovednosť za vzťahy, ktoré žijem a v konečnom dôsledku zodpovednosť za celý môj život. A tá ma niekedy natoľko dešiu, že by som sa pri niektorých rozhodnutiach slobody najradšej vzdal...

Budúcnosť mi prináša stále viac a viac povinností, ktoré musím zvládnuť. Nemôžem ich odložiť do skrine, a keď sa mi to bude hodiť, tak ich vyťahnem a vyriešim. Každým dňom som o krôčik bližšie k dverám s nápisom Maturita. Až ich otvorím a postavím sa zoči-voči skúške dospelosti, zistím, ako zodpovedne som sa pripravoval na zvládnutie svojej prvej veľkej skúšky. Skôr však budem musieť nájsť odpovede na zopár otázok. Z čoho definitívne pôjdem maturovať? Na ktoré vysoké školy si dám prihlášky? Občas sa mi stáva, že iným dospelým ľuďom a ich problémom a starostiam úplne nerozumiem a oni zase nechápu mňa. Tak mi prosím odpusťte, že ešte nie som tak dokonale dospelý, aký by som mal byť. A akí sú vlastne tí dokonale dospelí? Patria medzi nich aj tí, čo sa celý život ženú nezmyselne za niečím, čo považujú za kameň dôležitosti, ale keď sa ich opýtate, čo to vlastne je, odpovedať vám nevedia? Alebo tí, ktorí sú vo vlastných rodinách cudzincami a nedokážu sa medzi sebou porozprávať? A ak by sa náhodou aj začali, skončia pri hádkach? Ženú sa za peniazmi, kupujú si auto, druhé, tretie.... majú chatu v Alpách a najmodernejšie byty.

Sťažujú sa, že práve ich zasypáva najviac stresu a najviac faktúr. Počas dňa sa neusmievaajú, sú zamračení a večne zle naladení. Vlastnia tak veľa, ale pri tom nie sú šťastní. Toto je tá dospelosť? Ak áno, tak som šťastný, že som zatiaľ nedostal privilegium patriť k dospelým. Radšej budem do smrti dospelým pubetákom ako nejakým robotom. Na čo mi bude bohatstvo sveta, ak nedokážem mať z toho radosť? Ak sa nebudem mať s kým o šťastie podeliť? Ponechám si v srdci aj kúsok dieťaťa, aby som aj o niekoľko rokov vedel byť šťastný z padajúcich vločiek snehu alebo drobných darčiekov od svojich blízkych. Veď aj v drobnostiach môže byť ukryté šťastie. Niektorí to robia tak, že keď stoja pred nejakým veľkým otáznikom, nechávajú rozhodnutie na prozre-

telnosť. Povedia si napríklad, že ak sa stane to alebo to, tak sa majú rozhodnúť tak a tak. A ak sa to nestane, aj ich rozhodnutie bude opačné. Ja však takéto rozhodovanie považujem iba za akúsi „pseudozodpovednosť“. Podľa mňa ide len o obyčajné zbavenie sa zodpovednosti za moje činy tak, že ju prenesiem na nejakú „vyššiu silu“ – či už tú silu nazvem osudom alebo Bohom. Podobne je to aj s prenášaním mojich rozhodnutí na iných ľudí. Je najjednoduchšie, keď za mňa rozhodne niekto druhý a potom, ak sa mi nepáči výsledok, mám aspoň niekoho, na koho to môžem zvaliť. To samozrejme neznamená, že si v ničom nenechám od nikoho poradiť. Veď ako sa hovorí: „Viac hláv – viac rozumu“. Ale stále by som si mal ponechať právo veta

a sám sa rozhodnúť, čo spravím. Pretože toto rozhodnutie v konečnom dôsledku ovplyvní predovšetkým mňa a môj život. Poznám veľa takých dospelých, ktorých kvôli tomu, akí sú perfektní, obdivujem. Môžem za nimi vždy prísť a vyžalovať sa z toho, čo práve trápi moju dušičku. Neodbijú ma poznámkou, že môj problém je nepodstatný, ale ho vypočujú a poradia mi. Som vďačný, že týchto ľudí pri sebe mám, pretože ma nútia byť lepším človekom. Myslím, že za tento dar som osudu ešte dostatočne nezaplátil.

Ako bodku mi nedá nespomenúť myšlienku, ktorú mi nedávno povedal jeden blízky človečik: „Nejde o to, či bude tvoje rozhodnutie správne, ale o to, že si sa rozhodol.“

Matúš Pátrovič - II.B

(Ne)těším se na dospělost.

„Netěším se na dospělost!“ Tak tuhle větu jsem si přehrávala v hlavě asi čtrnáct dní, každé ráno a pak asi ještě milionkrát za den, před dovršením mých osmnáctých narozenin. Netěšila jsem se na dospělost! Představa toho, že za sebe budu zodpovědná už úplně sama, že už žádný můj průšvih za mě moje matka nevyžehlí a vše si budu zařizovat sama za sebe, mne doháněla k šilenství. Nedokázala jsem si představit, že už nebudu ta bezstarostná osoba, kterou jsem teď, ale že budu muset sama chodit po úřadech, vyřizovat a dělat všechno to, co souvisí s dospěláctvím. Občas jsem si taky položila otázku: „Jaký to asi je mít už osmnáct, být dospělá?“ A protože jsem na ni chtěla znát i odpověď, zeptala jsem se svého tehdy už osmnáctiletého kamaráda Dana. Bylo to pár hodin před tím, než se v kalendáři měl vystřídat pátý den v listopadu s tím šestým. Přišla jsem za Danem, který míchal na sporáku svařené víno a zeptala se:

„Ty Dáňo, jaký to je mít osmnáct?“ Dan zamhouřil oči, svrátil čelo a za stálého míchání vína mi odpověděl: „Je to hrozný, ale časem si na to zvykneš!“ V ten moment jsem myslela, že to se mnou švihne o zem! Sedla jsem si na židličku, položila před sebe mobil a sledovala, kdy se pětka na mém displeji přemění v šestku. Stalo se tak a já měla těch dospělých osmnáct! Chvilí jsem z toho měla depresi, ale po pár hrníčcích Danova svařené vína mě deprese zcela opustila!

Od 6. listopadu uběhl už nějaký ten čas, navštívila jsem pár úřadů, měla jsem pár vyřizování, mám řidičák a řídím auto jako „dospělá“. Připadám si úplně stejná a vůbec ne divná. Je to pořád to mé bezstarostné staré já. Když si vzpomenu na to, jak jsem řešila to, až mi bude osmnáct, směju se a připadám si trapně, protože osmnáctka mě nezměnila ani k horšímu a ani k lepšímu. Musím přiznat, že mít osmnáct je fajn. Spoustu věcí, které

jsem nemohla, ale dělala, teď díky nim dělám legálně. Jen jednu věc ze mě osmnáct neudělalo, a to dospělost. Možná papírově ano, ale jinak ne. Dospěle se necítím a myslím, že ještě dlouho nebudu. Pochopila jsem, že dospělost není o tom mít osmnáct. Je to o tom, že duševně vyzrajete, a to podle mého každý v jiném věku, někdo v pětadvaceti, někdo ve třiceti, někdo i později.

Je mi jasné, že až budu ta dospělá, tak že to poznám, sice nevím jak, ale poznám. Ale vím s jistotou, že se na dospělost stále netěším. Budu mít skoro vše za sebou a před sebou samou zodpovědnost. Teď mi to připadá tak trochu i komické, ale až ta doba nastane, myslím, že se moc smát nebudu...

Ester Líznarová

Obchodní akademie Klobouky u Brna

3. ročník

Poslední dva příspěvky jsou z literární soutěže, kterou organizoval časopis PIKNIK.

Hrou proti AIDS

Prožitkový pořad s názvem „Hrou proti AIDS“ má na naší škole již několikaletou tradici.

I letos, a to 26. května, se žáci 1. ročníku shromáždili v tělocvičně školy, aby se pod vedením zkušených lektorek ze Státního zdravotního ústavu Praha, který má pobočku v Brně, seznámili formou her, plnění zadaných úkolů, řešení určitých situací apod. s problematikou přenosu HIV a prevencí proti onemocnění AIDS. Akce proběhla ve dvou skupinách, které ještě byly rozděleny do družstev o počtu 8-10 žáků. Nejlépe si vedlo smíšené družstvo dívek a hochů z 1. A a dívky 1. C třídy. Za své znalosti a úspěšné vystupování v této hře pak byli žáci odměněni názornými pomůckami, letáčky, tematickým pexesem a již zmínění vítězové dostali i velké dorty. Tento pořad tvoří součást minimálního preventivního programu naší školy v boji proti této smrtelné chorobě.

RR + Mgr. Ludmila Láničková

Beseda se žáky základní školy

Při poslední stáži slovenských přátel z Piešťan proběhla beseda obou redakčních rad s žáky ZŠ Slováká v Břeclavi. Diskutovalo se hlavně o výběru témat vhodných pro školní časopisy a způsobu jejich zpracování.

red

Nová maturita

Letošní maturitní zkoušky měly jinou podobu než v minulých letech. Ve dnech 23.- 26.5.2011 proběhly ústní zkoušky a další týden písemná část připravená Cermatem. Studenti mají před sebou dny v nejistotě, zda byli úspěšní. Někteří zvládli přijímačky na VŠ, ale nevědí, zda uspěli u maturity. Protože uzávěrka časopisu nepočká, výsledky a rozборы vám přineseme v příštím čísle.

eš

Redakce

*Obchodní akademie
Smetanovo nábřeží 17
Břeclav*

Šéfredaktorka:

RNDr. Eva Šupinová (eš)

Redakční rada:

Alžběta Filová, Barbora Formanová, Simona Kučerová, Zuzana Pavelková, Dominik Ryšánek, Lucie Machačová, Jana Gajdová, Luďka Ferstlová, Mírka Rylková, Michaela Raddová, Jakub Zajíček a Hedviga Nosálová, Michaela Hlavatá

Korektury:

Mgr. Helena Klimovičová

Titulka
(Foto Martin Golier)

Grafická úprava:
RNDr. Eva Šupinová

Sazba a tisk:
Vlastimil Krmíček

Redakcia

*Stredná priemyselná škola
elektrotechnická,
Nám. SNP 8, Piešťany*

Šéfredaktor:

Ing. Alexander Murín

Redakčná rada:

Mojmír Knápek, Martin Varšava, Lukáš Pavlíček,
Martin Golier, Martin Sumera, Lívia Topolčanyová,
Ján Jakubík

Korektúra:

Mgr. Daša Chrasteková

Ročník II, číslo 8.

Další číslo vyjde v říjnu 2011. Texty s příponou doc (Times), foto ve formátu JPG zasílejte vždy zvlášť, bez grafických úprav.

Identifikace projektu:

Předkladatel/vedoucí partner: Obchodní akademie, Břeclav

Hlavní přeshraniční partner: Stredná priemyselná škola elektrotechnická, Piešťany

Název: „Podpora rozvoje jazykových a občanských kompetencí žáků intenzifikací kontaktů mezi středními odbornými školami“
(zkr. název: „Česko-slovenský studentský časopis“)

Operační program: OP přeshraniční spolupráce Slovenská republika - Česká republika 2007-2013

Prioritní osa: P1 Podpora sociokulturního a hospodářského rozvoje přeshraničního regionu a spolupráce

Číslo výzvy k předkládání projektů do OP: 01 (květen 2008)

Realizace: 11/2008 – 10/2011. **Webové stránky projektu (časopisu):** <http://www.oabv.cz/piknik/>